

BAŠ SI SIROV U ZADNJE VRIJEME

MATIJA BRSTILO

SADRŽAJ

Svi kroneri doma	1
<i>bez uputa za preživljavanje</i>	2
<i>pustio sam korijenje</i>	3
<i>ljušt看 mrtvu kožu s lica</i>	4
Odraz	5
<i>mi nismo rođeni za zvjezdane pločnike</i>	6
Kišobrani ne štite od tuče i pijavica	7
<i>otvara srce</i>	8
<i>ko to radi od Trnja malo selo iz Zagreba</i>	9
Novac, jebanje i mogućnost izbora	10
Santiago de Compostela	12
<i>ni Houdini nam ne može pomoći</i>	13
<i>spustilo se</i>	14
<i>očistili smo snijeg s klupice</i>	15
<i>ona ga voli</i>	16
<i>gomila je tražila krv</i>	17
<i>blagodati modernog života</i>	18
<i>ispred Krleže</i>	20
Uspomene	21

<i>Cibona je tukla tek u produžetku</i>	22
Dame iz žurnala znaju	24
Au contraire	25
O pticama kao ljudima i obratno	26
U zadnje vrijeme	27
Uz sav trud	29
A zakaj?	30
<i>bili smo na groblju</i>	31
<i>šoraju me vijestima</i>	32
<i>na tribini mi je već bilo dosta</i>	34
<i>večeri su obično započinjale ovako</i>	36
Prežvakati	38
Letargično	41
<i>dva s nogu i trpam se u tramvaj</i>	43
Hasta la victoria siempre!	45
U tišini	46
<i>dobri dječaci više ne postoje</i>	47
<i>kako ti je kosa narasla</i>	48
<i>mirisati tvoju kosu</i>	49
<i>naslonjen na prozor</i>	50
Na krivu stranu	51

<i>jeste li zaboravili ključeve raja</i>	52
<i>stari i ja gledamo crtiće</i>	53
Zoo	54
<i>nabili su sunčane naočale</i>	56
U trovačnici	57
<i>povukao je lajnu sa zahodske daske</i>	59
<i>ne mogu gledati te intervju!</i>	61
<i>uspješne firme</i>	62
<i>zbuksali smo se u uličici</i>	63
Hladiti jaja u moru	64
<i>ovdje nije riječ o</i>	65
<i>gledali smo u pod</i>	66
<i>ne vjerujem više u ovo što pišem</i>	67
Nesinkronizirano	68
O autoru	69
Impresum	70

SVI KRONERI DOMA

oblačim se slojevito

nužno je biti dobro potkožen u današnje vrijeme

oštar zrak pročistio mi je sinuse

prste na nogama sam skvrčio

i strpljivo čekam jahače apokalipse

iz kvartovskog pajzla ne dopire ništa

znam da su tamo

drmaju po mirogojčeku

i gledaju u velike sise razgolićenih djevojaka na kalendaru

davno su prestali maštati o njima

davno su prestali maštati o sreći

davno su prestali dijeliti postelju sa svojim suprugama

i davno su odustali od kroćenja života

svi

kroneri

doma

* * *

bez uputa za preživljavanje
stjerani u kut
pokazujemo zube
leđa okrenuvši prema sigurnom zidu
stisnutih šaka
naizgled spremi za borbu
a nespremni na udarce
kuhani
u vlastitom znoju
kao predjelo
pomahnitalom svijetu
koji ne zazire
ni od sebi
ravnih

* * *

pustio sam korijenje
duboko ispod svog kauča
vegetiram
slijepljen s dekom ustajalog mirisa
u smradu svojih pazuha
promatram mrak koji sam zatočio u sobi
bez ideje što ću s njim
bez hrabrosti da upalim svjetlo
kako u sobi
tako i u svom životu

* * *

ljuštim mrtvu kožu s lica
biti s nekim kao s nikim
oblaci se poduplavaju
kroz prozor ulijeću
usporeni jesenski komarci i tromu muhe
hvatam ih rukom
jedna pada na tepih
podižem je za krilo i bacam u koš
nabadam riffove
Can't stop RHCP-a, najbolji riff koji je Frusciante odsvirao
iz pojačala trešti
kao grmljavina pred kišu
koja će se uskoro spustiti
Žumberak je u crnini
pomišljam na sprovod
zadnjih dana misli mi ionako lutaju
nesvjesno se povlačim iz razgovora
(sada sam toga svjestan ali u tom trenutku...)
tada i sugovornik zašuti misleći da mi dosađuje
a ja nemam volje objašnjavati
i prašina se nakupila na svakoj plohi
sve bi trebalo prekriti plahtom
jer ovdje
kao da već odavno ne žive ljudi

ODRAZ

pahulje snijega
i snijeg na televizoru

sunce kao središte svemira
i bijela točka na crnom ekranu u koju se skupila svijetlost
kada je televizor krepao

kažu da psi nanjuše strah
i da životinje osjete opasnost i pobjegnu

a što je s ljudima?

hrlimo u propast
svjesni posljedica
i bježimo jedino od sebe samih
bojeći se istine
u strahu od svog odraza u ogledalu
gasimo svijetlo

* * *

mi nismo rođeni za zvjezdane pločnike

i ovi bomboni furaju nas u krugovima oko zgrade

i sve isparuje u dimu

pa i domovina slobodnih i hrabrih

sve osim birokrata

i slabo plaćenih poslova

...

oči mu se cakle

lice mu je ozareno vatrom upaljača dok pripaljuje cigaretu

na klupi ispred zgrade

dodaje mi bocu

suknem ono gema koliko mi je bilo u plastičnoj čaši

pogledam u nebo

vedro je

i zvijezde se vide jasnije

vrte se poput ubrzanih cajgera na satu

poput foršpana za europsku uniju

i sve što me držalo na okupu do tada

razlilo se s vinom u meni

KIŠOBRANI NE ŠTITE OD TUČE I PIJAVICA

njeno tijelo je anđeoski hram
mirišljiv i ukrašen
Chanelov mademoiselle ako se ne varam
ili, meni draži, kako ona voli reći
Dora naturale
i naušnica na lijevom uhu prekrivena pramenom kose
ležimo goli na zgužvanoj plahti
i prstima se igram po njenoj glatkoj koži
pridignem se, prekrižim dlakave noge
i ničim izazvan počnem citirati svojeg omiljenog pjesnika
između sjebanih ljudi postoji neka magična privlačnost, kažem
ona nalakćena prvo šuti
a zatim nesigurno reče
pa ti nisi sjeban
u uplašenim očima ugledao sam čežnju za potvrdnim odgovorom
odgovorom koji bi smirio demone njene sjebanosti
ili moje
nisam imao volje pokvariti lijep trenutak pa nisam spominjao bivše veze
a nisam imao snage ni lagati
primaknuo sam se k njoj i nježno je poljubio u čelo
nisam imao hrabrosti reći joj
da smo sjebani
kao mali jeftini sklopivi kišobrani pri nešto jačem pljusku

* * *

otvara srce
nepoznatim ljudima
kao što umorna konobarica
otvara frižider
i vadi orošenu bocu graševine
otvara vino
otvara kiselu
stavlja na stol
prekriven stolnjakom s kariranim uzorkom
probušen cigaretom
flekav
poput zastora

ovdje su se nekad snimali Smogovci
da, baš tu
u ovoj birtiji
ništa se nije promijenilo u tih dvadesetak godina
osim panoramske crno-bijele fotografije Zagreba na zidu
bijela je izblijedjela
Zagreb je danas crn

* * *

ko to radi od Trnja malo selo iz Zagreba

Zagi mi često citira taj graf
veli da mu je prejeben
i kak su ga napisali stari pankeri
prije pun kurac godina
i to iz drugog pokušaja
ko zna kako je tek prvi bio sročćen

ti su dečki imali šlifa
pod cugom
na žutom
pogodili su suštinu
kao što gađaju venu
pogodili su gdje je trebalo boljeti

a nije

...

Zagreb je selo koje svijetli u mraku
ne kao tračak nade
već zbog radioaktivne Save
koju beskućnici skupljaju u vrećice
da im svijetli u domu od kartonske kutije
Zagreb je selo
zbog svih tih šerifa ispoliranih zuba
i njihovih blještavih križeva oko vrata
i glancanih cijevi u opakim pilama
koje su ništa drugo do produžetak spolnog organa
i zbog GUP-a
jebemti urbanistički plan
koji sravnjuje sa zemljom te male kućice
i diže u nebasa nebudere da bi direktori bili ravni Bogu

NOVAC, JEBANJE I MOGUĆNOST IZBORA

vukla me za špagicu kapuljače
i gotovo je cijelu izvukla dok nisam zakoračio u izlog
u mračnoj, uskoj uličici pod video-nadzorom i prigušenim crvenim svjetlima
stajali su klijenti ili što već kurvi koje su na barskim stolcima strpljivo čekale
da ih neko izjebe za lov i pričale s njima
uglavnom, bili su to tipovi nešto tamnije puti, prljavi i premazani svim i svačim
pravi kamiondžije, šverceri, sumnjam da su svodnici
a ona je izgledala kao Sedma od Devet iz Voyagera
doduše bez čipova ali u crnim dopičkicama i grudnjaku i halterima i štiklama
opasan komad, profesionalka i taman kad je počela otkopčavati ciferšlus na mojoj majici
izustila je: 50 eura i plaća se unaprijed
rekao sam: kakvih 50 eura?
glupan, naivčina!
pomislio sam da se zaželjela mladog mesa
moje čvrste i čiste kite, malo za promjenu
da joj je dosta ovih starih ofucanih smrdljivih tipova sa salmonelom
ponovila je: 50 eura ili ništa
rekoh: onda ništa, pričekao sam sekundu nekakvu njenu reakciju (optimist, tu samo lova
igra)
i izašao
izašla je za mnom, stala na vrata, zapalila cigaretu i nastavila razgovor
povukao sam cif i krenuo prema coffee shopu
zastor je još uvijek bio navučen preko vrata izloga jedne lijepe i mlađahne prostitutke
takvu bih vodio doma mami, a ona uzdasima i na koljenima zarađuje svoje
mušterije drugih pokušavaju sniziti cijenu
derpe transvestit pleše u tangama i grudnjaku i takav izgleda bolje od većine žena
dvije debele ružne crnkinje me dozivaju iz izloga, ubrzavam korak
iz jedne uličice trešte cajke
smijao sam se
mislila je da sam laka zarada (ja!!!)
koliko god da je novac bitan i da je jebanje jebanje
i one biraju ako im se ukaže prilika

...

Amstel ovdje ima aromu meda

otpuhnem dim

SANTIAGO DE COMPOSTELA

hodočasnici i plazma televizori
za digitalni otkup grijeha
za jasniju sliku
duhovnog
za jasniju sliku
svakoj od onih
stotina
tisuća
milijuna
izgubljenih duša
koje na koljenima plaze i plaćaju
svoje laži
pljačke
prevare
preljube
ubojstva

zlato je cijena
a sudeći po izgledu katedrale
ljudi su sotone osobno
zlatom je sve optočeno
pa to je takav odvratani kič na modnoj reviji skromnosti i poniznosti
odaje licemjerja
jer jedino što nije zlatno je kutija s lampicama
koje predstavljaju svijeće i jeftinije su od njih
po crkvu naravno
rade na kovanice i pale se i gase i opet pale

ubacio sam kovanicu i lampica se upalila
barem će 24 sata (koliko lampica gori) On misliti na moje doma

* * *

ni Houdini nam ne može pomoći
jer iluzija već dobrono blijedi
a mi se pretvaramo da postoji razlog
zbog kojeg bi vrijedilo
ustrajati
u traženju doma bez zidova

stojimo
ukopani na mjestu
obavijeni tišinom
izloženi vjetru
kao da nikad ništa nije bilo
kao da greške činili nismo

pitam te

što je moja glavna nagrada

kapitulacija

ili

pirova pobjeda

* * *

spustilo se
iz sivih oblaka
poput sive ekonomije
na grad

naslonjen na štok vanjskih vrata
promatrao sam kako se lokve pune kišom i

kad se smirilo
uzeo sam ključeve
otvorio kišobran
preskočio lokvu
krenuo na posao

građani su jurili ulicama
kao muhe s vrećicom umjesto glave

* * *

očistili smo snijeg s klupice i sjeli na tanku dasku naslona
ščućurili se jedno uz drugo
i gledali u zid

obožavam klupice
cijelu mladost proveo sam na njima
pijančevajući po raznim parkovima
od Jaruna preko Trnja do Žitnjaka
i nikako da mi dosade iako se danas uglavnom držim birtija

ova me oduševila
u nekakvom malom dvorištu (premalom da bi se nazvalo parkom)
ograđenom starom željeznom ogradom
u bjelini prvo siječanske noći
u tišini nakon burnog dočeka 2004.
u pospanom gradu
na pragu nove ljubavi
okrenuta prema zidu
kao zaklon od vjetra koji je ledio kosti
i pogleda taksista koji vrebaju klijente
i pogleda pokojeg zalutalog turista...

ne znam jesam li ikad bio sretniji
ne zbog klupice
nego zbog nje

* * *

ona ga voli
i smije se dok ga čita
i smije se dok prepričava što je pročitala
i on je njoj jako duhovit
i on je Slavonac kao i jedna njena polovica
i jako joj je zgodan
i njegovu ženu smatra jako sretnom
i kaže da je on sigurno svaki put zadovolji
i htjela bi ga za svog čovjeka
i to je izjavila i kritičarka neke njegove knjige ili zbirke
i kaže mi: daj mi kupi tu i tu njegovu knjigu

a ja kažem: ma on je folirant
i radi u knjižnici
i koji poštteni muškarac radi u knjižnici
tamo rade samo gospođe u godinama (tete) koje s prstom
preko usta sikću i šište pssss ššššš
i stavio je kao naslovnicu jedinu svoju sliku na kojoj je dobro ispao
ona macho furka, par dana stara brada, kak ti nonšalantan
i sigurno ne gleda Bračne vode ako svoju ženu zadovolji svaki put
i on je nekakav Robbie Williams književnosti
slatkasti pisac za ženskice
i otići ću u tu knjižnicu i posuditi najdeblju knjižurinu
i kada krene čitačem bar-coda očitati knjigu
zveknut ću ga njome da će mu glava odletjet do zgrade murje preko puta
(to ne bih nikad, prokleti pacifist)

ona se smije
voli kad sam ljubomoran
i ja to znam, pa njoj za ljubav igram tako

* * *

gomila je tražila krv
a mi smo tražili otključani haustor
da se sakrijemo od hladnoće

pljeskom su nagrađivali svaki udarac
a mi smo grijali smrznute prste na kuhanom vinu

zazivali su otvorene rane
a mi smo maštali o mekanom jastuku
na kojem bi prespavali noć

željeli su tuđe suze
a mi smo se smijali u lice našoj bijedi
i bili sretni

gomila ne poznaje sram
a mi predobro poznajemo strah

tragedija ih zabavlja
a što me održava?
smij se kao što nikad nisi
smij se kao da zaista misliš

* * *

blagodati modernog života
koji svojim tempom
melje naše korake
posustajemo
i već se za nas može reći da smo retro
a što reći
za požutjele tapete
na našim nakošenim zidovima
i naše iscrpljene pijane roditelje
pune savjeta koje niti sami nisu imali
snage i hrabrosti poslušati

blagodati
depresije ili ushićenja
anoreksije ili ortoreksije
nesanice ili bezbrižnog sna podloženog analgeticima
odlaska na burzu

blagodati slobodne nedjelje i obiteljski odlasci na misu

zavaren od cuge za krevet uhvatiš prijenos iste na teve-u i rezignirano nastavljaš napikavati
gumbe na daljinskom mijenjajući programe
u dvoje je idealno
ali samoća ne sjeda na
prazan želudac
prazan frižider
prazan krevet
praznu glavu
koja nikako da prođe
mrlje od sperme
mamurluk i mjestimičnu migrenu
mozaik u krhotinama prošle večeri
tanke snopove svjetlosti koji se neumorno probijaju kroz pritvorene žaluzine

daljinski u ruci
a znaš da ti nije najbolji prijatelj
ni on
ni trip
ni boca
niti ništa od jučer
ni nacereni propovjednik blaženog izraza lica
i umirujuće-pijevnog glasa koji nudi iskupljenje
u zamjenu za ovozemaljske slasti
niti nacereno retuširano govno retuširane prošlosti
koje ti pokazuje put prema zapadu i blagostanju
s figom u džepu jer je kampanja počela
ni ti, u kurac,
sam sebi nisi prijatelj
jer autodestrukcija
kao i svaka nova žena u krevetu
polako vodi u dragu i dobro poznatu senzaciju uništenja

* * *

ispred Krleže
čekao sam po dogovoru
kasnila je, gužva na poslu reći će kad
stigne

povela me za ruku
imali samo još taman toliko
za kavu i čaj
u kafiću s očaravajućim
pogledom na gradsku vrevu
na krupne pahulje snijega
koje se pretvaraju u bljuzgu
pod divljim koracima

privili smo se jedno uz drugo

dim cigarete isprepleten s mirisom voljene žene
opojna slatkasta aroma kao miris raspadnutih tijela
hladni kao kipovi
zasrani kao kipovi
šutimo

USPOMENE

danas smo se malo bolje isfurali
večera u meksičkom restoranu bila je ugodna promjena našim nepcima
još da smo imali za nešto pitkije od domaćeg piva
jebiga, strano je zaista skupo

...

evo nas na ulici
španciramo Donjim gradom
oko nas glomazni otpad čeka odvoz
ne biste vjerovali što sve ljudi drže u svojim stanovima
smijemo se prastarom frižideru oblijepljenom naljepnicama s likom Alfa
nekad sam ih i sam lijepio, *no problem* itsl.
razvaljeni televizori, zahodske daske, vitrine
ovo je malo čudno, ispred svakog haustora dječja kolica
zatim kauč, starinske lampe, stare ambalaže one iste pive koju smo maloprije pili
odlijepljene blijedo-zelene tapete na pruge, bubnjevi vešmašina
čak su i pjesnika ispred kina zatrpali porazbacanim ladicama i izgriženim vlažnim
madracima
cigani su pokupili sve što vrijedi i što mogu prodati
migoljimo između barikada od smeća, a na asfaltu prekrivenom žvakama
bačene fotografije pribodene na pano
ovo je tužno za vidjeti
rekla je, netko valjda bio jako ljut kad ih je tako bacio
ljut ili potpuno bez emocija, pomišljam
pazimo da ne stanemo na nečije uspomene
ne bih volio ni da netko gazi po našima

* * *

Cibona je tukla tek u produžetku
i čim je utakmica završila izjurili smo van udahnuti svježi zrak
spustivši se niz stepenice ispred dvorane
zaputili smo se do birca na čašicu razgovora
oraspoloženi navijači tiskali su se u tramvajima
a mi smo lizali prvo pivo
i ubrzo drugo
pa treće
zagledao sam se kroz zamagljeni prozor
...

već su počeli kititi gradske ulice
o dućanima da ne pričam
svake godine sve ranije
nije da me to smeta
naprotiv
ali oni ih ne kite radi blagdanskog ugođaja
pravi razlog je, rekao bih, potenciranje blagdanske šoping groznice
kupi, kupi, kupi
svojem divnom moćnom ljubavniku u skupocjenom odjelu iz očajnog straha da ga ne izgubiš
svojoj zavodljivoj plastičnoj ljubavnici s krunicom posred zamamnog dekoltea dok se
spremno nije prodala drugome
vašoj razmaženoj, prištavoj djeci za koju mislite da su iznimno posebna i pametna
svojim pepeljastim roditeljima da vam uvijek budu spremni pripomoći
sadržaj sapunica...
ma, nisam htio o tome
nego
čekam snijeg
kuhano vino na Cvjetnom trgu
miris pečenih kobasa koji dopire iz drvenih kućica
licitarska srca
nema ljepšeg od Zagreba prekrivenog snijegom

taj plašt koji krije sive krovove
ispucane crjepove
oljuštene fasade
hrđave antene
i bliješteće neonske reklame našeg poraza

DAME IZ ŽURNALA ZNAJU

vratila se u stari kvart nakon četiri i pol godine
njezin stariji sin ima nešto manje od tog
i možete zaključiti da je on bio razlog njenog odlaska
promijenila se i promijenilo se ono po čemu smo je svi znali
te kvartovske cure uvijek imaju nadimke po boji kose
i bilo mi je neobično osloviti je nadimkom koji joj više nimalo ne pristaje
nisam se mogao načuditi kad sam doznao da se udala
čujte, bila je stvarno dobar komad, njoj sam prvoj vidio picu u svojoj kupaoni
i pomisao da se skrasila nakon svih bančenja prije četiri godine činila mi se nepojmljivom
mada, koliko se trošila nekom se moralo zalomiti
i sada, dvoje djece, bez alimentacije, tip guli svoje u buksi
razveli su se i ona živi sa starcima i djecom
radi u nekoj vukojebini van grada za minimalac
i djeluje mi jednako nepromišljena i zaigrana kao u djetinjstvu

treba znati kome širiti noge

pitajte dame iz žurnala

AU CONTRAIRE

njemu to ide
još se nije požalio
doduše, i ne bira previše
veli, ma boli me kurac
glavno da trpam
i ja se slažem s njim
barem netko od nas
prosjeaka radi ako ništa drugo
a i one se ne žale
au contraire rekao bi Delboy
da
au contraire
sve dok nema ljubavi
ona je ovdje suvišna
čista mehanika
i svi su na dobitku
i one
i on
a tvornice kondoma
najviše

O PTICAMA KAO LJUDIMA I OBRATNO

kružili su
iza jezera
iza nasipa
iznad rijeke
njih stotine
kao lešinari oko strvine
crnih krila
nalik na čađu zapaljenog
stiropora ili plastike
dizali se u zrak
i spuštali
i
prekrili su
djelić neba
s ove strane nije me bilo strah
sunce je bilo u ravnini zemlje
bio sam velik
sjena se razvukla
od pločnika
do razvaljenog kontejnera
za plastične boce
i pregaženog goluba
uz rub ceste

U ZADNJE VRIJEME

zašto pokušavaš
šarmirati konobaricu
nakon što su te otkantale
sve jeftine droce
(kao da ona nije svjedočila svakom tvojem neuspjehu
i pritom ih lakoćom zbrajala)
zašto uplaćivati stambenu štednju
kao da ćeš ikada posjedovati nekretninu
i zašto se truditi
biti bolji
kada ionako sve privilegije moraš platiti
(a štancaš prekovremene da otplatiš još pet godina zagušljivog kredita)
znaš, i da je ljepota, tako rijetka, vrijedna obožavanja
a ujedno i samo prokletstvo
i da je ljubav ništa drugo do fino ugođena ljubomora
i da nesposobnost vođenja ljubavi korespondira s djetinjstvom prikovanim uz porno filmove
i da je sjećanje sve što nam ostaje i tako neizbježno sklono zaboravu
i zašto činiti išta kada si u stanju zaboraviti sve
a sve je više onih koji će za 50 eura biti spremni reći DA
moral je, kako je govorila vlasnica ilegalne javne kuće, također pitanje vremena
i patetika sevdaha rasplinuta je ulicama
a ti se zapitaj želiš li imati djecu koja će odrastati na ovim inficiranim pločnicima
na kojima se klinke karaju za bonove za mobitel
na kojima klinci puše kite starim pederima za 2 grama brzine
jer danas ebay prodaje istinu i vrlo jeftino možeš dostavom primiti boga u vlastitom domu
ne pristajem na sadašnjost
još manje na budućnost satkanu od viagre i sigurnosnih kamera
slušaj, izgubio si kompas
pamtiš još da je Sljeme na sjeveru
ali iz ove prčvarnice bez prozora
ne vidiš ulicu
a ponajmanje nešto prema čemu bi se orijentirao

ipak

napuštaš mjesto zločina

i kažeš mi:

Brst, baš si sirov u zadnje vrijeme

...

vjetar je raznosio novine preko ceste

kao busen trave u špageti vesternima

UZ SAV TRUD

izranjavati se pivom i pelinom
ostati do fajrunta
sjesti u auto
s lovom u džepu
zaputiti se u Gajevu
tražiti kurve, za ono, barem pušenje
vrebati kroz prozor
promatrati čoškove
zijevnuti
razbiti auto
pobjeći
ujutro shvatiti
da koji si glupan
nit s lovom u džepu nemreš jebat

A ZAKAJ?

znaš što pamtim?

da su ulice bile čišće u ovom negdašnjem predgrađu

bez smeća

bez betonskih zidina istegnutih do rinzola

i mirisale su u proljeće

po cvijeću

po trešnjama

a ne kao jutros

po nafti i krvi

oprez pada žbuka s uskličnikom na kraju

djeca doseljenih roditelja debila razbijaju boce

stari alkos mrcvari prodavačicu na kiosku

lokalni džanki u dugim rukavima sjedi na klupi i tupo bulji u otpetljani žniranac tenisice
njegov retriver luta kvartom

život skupljen u isječke iz novina

* * *

bili smo na groblju
popili dvije pikse toplog Ožujskog
svađali se sa žandarom
turisti su nas promatrali
oni nose cvijeće.
povratak u sobu
tamo
plijesan na zidu
ustajali zrak
otvorili smo prozor
upalili televizor
spalili joint
iz pipe kaplje
ostavlja žuti trag na umivaoniku
da bar samo na njemu...

* * *

šoraju me vijestima
to je
rafalna paljba
za povećanje tiraže
svi ti bombastični naslovi
skandali
razotkrivanje korupcije
a kad pravda, spora kakva jest, zakuca na vrata
izjave se povlače
jer su brže kucali mišićavi momci u crnom
samo uzdahnem
to više nisu vijesti ni za jedan dan
okrećem zadnju stranicu
listam
pizdarije
evo
100000 ljudi na otvorenju novog šoping centra na rubu grada
pa kaj je ovo?!
u ovom gradu živi 700000 stanovnika
a sedmina ih je na otvorenju
zar ovdje nitko ne radi
zar nitko ne ide u školu, fakultet
zar djeca ne idu u vrtić
zar penzioneri ne hrane golubove
zar nitko ne zgubidani
nitko ne pije, drogira se
zar moćnici ne vode ljubavnice na more
zar se zaljubljeni ne šeću Gornjim gradom
ne
sada se šeću tim potrošačkim paklom na periferiji
sociolog izjavljuje:
odlazak u šoping centre zamjena je za obiteljska druženja

žalosno, ma i shvaćam ih
svi se zavlače u svoje čahure
automatizirane radnje bez komunikacije
ovim barem izbjegavaju sate neugodne tišine
u svojem dnevnom boravku
listam dalje
osmrtnice
osmrtnice
još osmrtnica
jebenti, koliko mrtvih
mrtvac u novinama
mrtvac u šoping centru

* * *

na tribini mi je već bilo dosta
neki mangupi zakurili su stolice
i za tren su intervenirale alfe (a s njima se nije za zajebavat)
lamatale pendrecima lijevo-desno
ko ekscentrični slikar kistom
i otkidali glave svima koji bi im se našli na putu
preletio sam par redova i zaustavio se na zgusnutoj gomili
ustajem
pogledom tražim alfe
uh, dobro je, ne idu na ovaj dio tribine, lakše mi je
provjeravam da l' sam čitav
koljena i lakat sam poderao
a facu fino naslonio na nečiju martu
nije ništa
gledam di je Has
dobro je, Šuki i mali Zagi također su dobro
za razliku od tipa kojeg murja mlati na ogradi
baš nepotrebno sranje
situacija se smiruje
i nakon dve ćuke napuštamo stadion
ulazimo u auto i pomišljam na lagano drmuckanje do doma
u kurac!

Armada je složila sačekušu iza ugla zgrade na ruti kojom murja prati
gostujuće navijače kroz grad do autoputa
osjećam da se smanjujem na zadnjem zicu jugića
dok iz kolone autobusa automobila i kombija
izlijeću van s flašama letvama i ko zna čim
i ulijeću u šoru
kamenje leti na sve strane
pucaju šajbe
a ja nemam muda sudjelovati u okršaju

stis'o sam se ko školjka
mislim da nikome na svijetu nije svejedno kad stotine ljudi
ratuju na ulici
a evo i njih
alfe, drugi put,
sad tek slijedi masakr
prilijepili su dečka na kombi do nas i svoje gumene pendreke savijaju na njegovim leđima
pomišljam, sva sreća da yugo 45 nema stražnja vrata pa sam siguran
presjeklo me sjećanje kad su me u Splitu murjaci u sekundi složili na pod i
da drugi nisu radili veća sranja sad bih bio dio asfalta oko Poljuda
boca pelinkovca para adrenalinom nabijen zrak
posljednji udarac pendreka i
sve ih trpaju u vozila
ko kam stigne i polazak
sad je stvarno gotovo
laknulo mi je kad je Zagi upalio auto

stali smo negdje putem
izvadili špek luk kruh i nešto bambusa
hrsamo na ugrijanoj haubi
sretni što smo čitavi
prepričavamo
svaki svoju verziju
a ja grizem glavicu luka
kao što nabrijani policijski njemački ovčar
grize nekog navijača za muda
i svakim gutljajem bambusa
u ušima mi odzvanja
nema predaje
nema predaje

* * *

večeri su obično započinjale ovako
skupljali smo se po tramvajskim stanicama
na liniji sedamnaestice
tromo se vukli savskom
i zavlčili u jednu od rijetkih preživjelih ugostiteljskih oaza
majmunjak ili izlog
trovačnicu
pop corn
...

socijala je bazdila iz zidova
i izbijala poput vlage
tamo je drijemao stari štih Zagreba
zajedno sa starim alkosima
i ponekim boemom
nije bilo ljepotica koje
ganjaju naslovnice
niti puno foliranja

naravno, u tim lokalima nismo bili sveprisutni
poput boga u crkvi
dok dušebrižni apstraktni svećenici obrađuju mlade ministrante

s vremena na vrijeme posjetili bi i neku
za naš ukus finiju gostionu
da uživamo u društvu mladih studentica i njihovih napetih tijela
(sve je to samo vizualno, da bude jasno)

uglavnom
litra i voda po glavi
a onda polazak u potragu
za toplom i skliskom ljubavi

nama to ne polazi za rukom

...

kurva

promrmlja Rura vraćajući se za naš stol

kurva s prezirom u očima prema našem libidu

pa navlačimo novu litru i

netko opaskom sve zaključuje

nije kurva ona koja da već ona koja ne da

PREŽVAKATI

misliš da si sve napravio
nedjelja je
vucaraš se u podrapanoj pidžami
zube nisi oprao, kao da ćeš se s ikim upuštati u razgovor
zuriš u crvenu točku na ugašenom teve-u
znaš da su reprize i obiteljski filmovi o djeci s leukemijom i delfinima
i plodovi zemlje i more i
kišica serucka i bezlično sipi
nedjelja je tako brižno dosadna
dosadna kao pornjava nakon drkanja
dan bez apetita
bez gnjeva
dan za prespavat
a sutra je jebeni ponedjeljak
i ako prespavaš fakat si za kurac
kao da nisi živ
samo šljaka
unedogled
perpetuum mobile
a nemaš snage razbiti taj pakleni stroj
prekinuti taj zatvoreni krug
sinoć si stavio želudac na kušnju
i treba ti nešto da upije uzročnika mamurluka

radni tjedan je za tobom
zaslužio si odmor kao što ga je i On zaslužio
samo On kad se okrenuo za sobom imao je što za vidjeti
i u prvi mah, sigurno je bio zadovoljan
a danas
hm
ne znam
sumnjam

kako stvari stoje
okrenuo je leđa
digao ruke i njima prekrio oči
a ti
tvoj učinak je neprimjetan
ma tako je i bolje
barem ništa ne zajebeš
barem se ne kaješ

tiiit!
stigla je poruka
tvoj mobitel nema izbor raznovrsnih melodija i piskutav zvuk odjekne sobom
ipak spasenje
prijatelj pita Jesi za cugu?
on ima hrabrosti javiti se, za razliku od tebe
on je dobar prijatelj, za razliku od tebe
usporeno tipkaš Jesam, za kolko?
opet zapišti Kod tebe sam za cenera.
navlačiš odjeću od jučer, još smrdi po dimu
na trenutak ti se smuči
četkicom trljaš po zubima
prokrvare ti desni
pljuješ pastu za zube i pljuješ krv
već si na ulici
livadu ispred zgrade prekrio je magleni tepih

ubrzo nastavljaš gdje si sinoć stao
trusiš pivo
konobar svako malo prazni pepeljaru, baš i nema posla
pričaš o propalim vezama i onima koje vode k tome
ženama
kurvama (u većini slučajeva to je isto)
politici (također, samo bez iznimke)
religiji (jedini opijum o kojem nemam pozitivno mišljenje)
nogometu
o ovom ukusnom novom pivu

zaboravljaš...

LETARGIČNO

podrigujem se po ćevapima i luku
i promatram mjesec koji izlazi na istoku
iznad krova sedmerokatnice
padne mi na pamet, da je baš neobično
da se nalazi na toj strani
ali je to zbog godišnjeg doba, valjda
suknem par gutljaja pive
i preživam
uskoro će utakmica
trebamo otići po još cuge
ali nemam volje ustati se
na ovoj klupi uz potok kod besposlenih taxista
nasuprot autobusnoj stanici za remizu
mogao bih ostati cijelu noć
piti i
pričati
o tome da kakvi smo bili, smo dobro i prošli
da ima komada ko šalate
i da ne znam jesmo li počeli rušiti kriterije
(jer ne možemo bolje?)
ili ne gledamo isključivo fizičku privlačnost
nego nešto i od njihove ženstvenosti ili...

Glava me požuruje, daj popij to, zakasnit ćemo na početak

...

oboružani cugom zavaljujemo se pred telku
palimo je i čekamo da se zagrije
(od gustih, ljepljivih čestica prašine na ekranu slika gotovo da je crno-bijela)
svakom ispijenom pivom podiže se raspoloženje
(a i naši pridonose tome)
on poslije ide na fuk
a ja ću, s daljinskim u ruci

(tako očito i predvidljivo poslije opijanja)
letargično tražiti soft-core pornjave
na kanalima lokalnih televizija
jer, citirajući Bukowskog,
čovjek se mora nečemu nadati u životu

* * *

dva s nogu i trpam se u tramvaj
gužva je
nisam ništa jeo cijeli dan
i klateći se promatram prolaznike u hodu paralelno s tramvajem
jebiga, ovo ne može sporije ni da hoće
a malo me zamantalo
umor nakon posla
i cuga na prazan želudac

kod Cibone, nakon šest, sedam stanica napokon sjedam
školarci i šljakeri tiskaju se oko mene
penzionerima ni traga
ni cekerima punim poriluka
ni zetovcima u kontroli

polako kljucam
glava mi pada i oči mi se sklapaju
svako malo se uspravim
i onda opet iznova klonem
da vozač naglo zakoči odletio bih u krilo
modernoj zrihtanoj gospođi u kasnim tridesetima nasuprot
koja očito nije baš vješta kad se vozi tramvajem jer takve se uvaljuju u kožna
sjedala lokalnih moćnika, a ne u plastične stolice sedamnaestice

čini mi da sam zaspao
na trenutak barem
jer trljam oči i svi bulje u mene
ne znam da li hrčem ili koji kurac
jer oni i dalje bulje u mene
kao da sam stari kroner
kojeg su izbacili iz stana
pa se vucara po noćnim linijama
i grije na toplim sjedalima tridesetdvojke

hrani u pučkoj kuhinji

u kojoj, čitam u novinama, i mobiteli zvone

HASTA LA VICTORIA SIEMPRE!

nekad je imao viziju
uvijek dobar argument
rupe od metka na autu
i čvrsto stisnute šake
kemija nije imala učinak na njega
stoga je uvijek imao rolicu i panj sa sobom
bančio je
i karao
i nakon svega znam da je samo tražio ljubav
oženio se
njenog sina voli kao svog
brine obiteljske brige
i ovih dana možete ga vidjeti
u crvenoj XXL majici s likom Che Guevare
i parolom iz naslova pjesme

U TIŠINI

bio je klinac kad se zakuhalo
i ne dvojeći
prijavio se u HOS
nakon što se skinuo
našao je slabo plaćen posao
i nije potraživao prava koja mu pripadaju

nije znao unovčiti svoju bol
ili nije htio
ovo potonje smatram da je bliže istini
davao je i daje lovu
da je se riješi
i pritom ne mislim na teatralne spasitelje s malih ekrana
ministarstvo branitelja
ili razne udruge pravih i pravijih

mislim na lokalne dilere
i oni mu zauzvrat nude trenutačni bijeg
(jer tko vjeruje u vječnost?)
i mislim na dop
a on ne misli na sreću ili boga

sreli smo se nedavno na kvartu
čekao je svoju vezu
stao sam s njim
popričao i pričekao
tada su otišli
da spreman kao nekad
barut
i patnju
i krv
zakopa u rovove
narkotiziranih misli

* * *

dobri dječaci više ne postoje
postoje samo ubojice i
postoje samoubojice
hladnokrvne
niti instinkt nije opravdanje
izgubljeni negdje putem
zaglavljeni u limbu
i kamo sada, što sada,
leći na prazan, na brzinu spremljen krevet
gutati prozac, vicodin, zaliti alkoholom
jer voda je korozija kao naše oči i zubi
i čekati, samo još to, čekati
usamljeni dok se zadah vlage i truleži valja sobom
bez osjećaja sreće
bez osjećaja srama
bez žaljenja
bez objašnjenja
bez nadanja
bez istinskog bijesa
psovati i gristi jezik
kriviti sve
komarca koji zuji oko ušiju i otima san
plamenik koji se ugasi čim se odmakneš od špareta
slab napon struje
crveno na semaforu
pantomimičara s komadom papira i natpisom
sloboda govora

* * *

- kako ti je kosa narasla
primijetila je
- to je još jedino što raste
odgovaram pola u šali, pola u istini
- a nokti?
pita i nasmije se
- i oni, pogotovo na nogama
odgovaram

zašutim, svjestan loših fora

...

zagrlismo se
nabija se s mufom na moju kitu
skužismo da nas je adrenalin već oboje pukao
i kosa nije jedino što raste

* * *

mirisati tvoju kosu
i voljeti život
dati ti za pravo
da me mrziš
cijelim srcem

držeći tvoje lijepe, ledene, duge i bijele prste
(pokušavao sam ih topiti kao odlomljene sige s krova)
u taxiju koji je nezainteresirano tonuo u uzavrelo grotlo grada
tog pastelastog jesenjeg prijepodneva
učinio sam te usamljenom
jer bio sam prokleta mlad i uplašen života
bojao sam se
kao nikada do sada
skočili smo previsoko
i ubrzo počeli padati
i taj pad predugo traje
i taj pad će boljeti
jer ripcord ne otpušta padobran

* * *

naslonjen na prozor
na četvrtom katu firme
gledam grad
stisnut između Save i Sljemena

ne izgleda mi to tako loše
mislim, tmuran je dan
sivilo se uklapa u cjelovitu sliku
i to Sljeme čini mi se jako blizu
kao da se poput vala nadvilo nad nas
i prijeti obrušavanjem s visoka

Sljeme ima dobar razlog za to
uvijek nas je čuvalo
a danas?
niti ono nema šanse
protiv pravih brđana

...

za mene je nekad bilo veliko kao Ande ili Himalaja
za njih je to samo krtačnjak
s prilikom u podnožju

NA KRIVU STRANU

krv je šiknula
zajedno sa šmrkljima
cijedila se niz grlo
isprva sam gutao
a potom mi je pozlilo
odjurih do zahoda
i počnem pljuvati u školjku
odvratno
nemrem više
kupim prnje i odlazim u Draškovićevu
tamo
neprirodan sterilan miris razliven po hodnicima
nekoliko gadno razbijenih tipova
ushodane medicinske sestre
plavkaste pločice kao svjetlost pred svitanje
i doktori u noćnom dežurstvu
koji mi zabijaju tampone u nos
izgledam kao svinja s tim prćastim nosom
rješavam papirologiju pod blijedim neonom
dobio sam po lampi prije par dana
i tek noćas curi
kao život/ljubav/vrijeme/novac/sreća/prilike
kroz prste
i kako god da okreneš
uvijek je
na krivu stranu

* * *

jeste li zaboravili ključeve raja
dok otključavate pojas nevinosti
s bokova glatkih kao kandže grabežljivca
ili tek sad
vjerujete
da On prašta svima i
da je ovo vaša zaslužena nagrada

jeste li ih zamijenili s ključevima
tehnološkog čuda parkiranog u garaži
koje guta naftu
kao što ona guta spermu
i koje dere istrošene ulice
kao što vi derete njena nježna bedra

jeste li zaboravili da se na greškama uči
kao što i ja zaboravih
ali bitno nas dijeli
vaš račun popravljajući stvari,
moj ih jednostavno pogoršava

* * *

stari i ja gledamo crtiće
on je premašio šezdesetu i ponovo se vraća u djetinjstvo
taj proces čini mi se potpuno normalnim
a ja?
imam previše i premalo godina
imam strah od ljudi
imam strah od stvarnosti
pljujem po kapitalizmu
skloniji sam komunizmu nego demokraciji
i zato me uvijek veseli
kada Štrumfovi predvođeni Papa Štrumfom
pobjede Gargamela

ZOO

sjećaš se filma vrana? pitam prijatelja
pa ne mogu vjerovati da se ovdje pedesetak ljudi
fura na to
jebemti, svi su maskirani ko da je fašnik
a ne ljetno poslijepodne
koliko klošara i džankija
podajgle ovu maličku
fakat fin komad
i ko zna da l' se trpa za dop?
nekako mi nije svejedno biti ovdje
pogotovo nakon svih tih priča
ne bih volio solo usred noći prolaziti ovuda
ali zato kebab miriši
Turci su tu ko doma
...

Isuse, gle ga!
pogledavamo se međusobno i gledamo
u tog mrtvog ukočenog bradatog džanera
na ispucanom pločniku ispred kolodvora
prolaznici ga u miru zaobilaze
ne usporavajući korake
lagano preskaču njegove ukočene ekstremitete koji im se nađu u putanji
razgovaraju na mobitel
nose u čvrstom grču stisnute torbice i aktovke
pogledavaju na satove
a njega nitko ne doživljava
kao da je to svakodnevni prizor
za ne vjerovati vjerovat kakav grad
a opet, s druge strane, što učiniti?
znam, aids, hepatitis...
i cajgeri se istog trena počinju sve brže vrtjeti

ali baš takva ravnodušnost
ili je to strah od tužbe za nestručnu pomoć?
socijalizam je davno zamro
a ljudi su danas spremni na sve da ti poližu i zadnju kunu s kartice
nastavljamo dalje svakih par koraka okrećući se za sobom
(možda se frajer ustane, tko zna)
čujem sirene, približavaju se kola hitne pomoći
kasno, ali barem će ga maknuti s ceste
da on mrtav ne bi usporio nečiji žurni život

* * *

nabili su sunčane naočale
spustili se u grad
špica je primamljiva
beživotni novinari žurnala u lovu na senzacije
okidaju fotoaparata kao japanski turisti
oni ih takve prepoznaju
ja baš i ne
dobra je to krinka
skrivati usahle zjenice
izbljedjele šarenice
bore oko očiju
koje bi otkrile njihove godine
kao što godovi otkrivaju posječene hrastove na Tuškancu

U TROVAČNICI

bili smo stalni gosti
doduše
ne dovoljno stalni
i gotovo jedini

zbog toga je gostiona i propala

znali su se tu zalomiti i teški šljakeri
u mandurama ispod maskirnih vojničkih prsluka
cipela prljavih od svježeg betona
vidno umorni
od posla i života
tamanili su pivo i ljuštili etikete s boca
često nam se ubacujući u razgovor

njih ionako nitko ništa ne pita
samo šute i rintaju za sitnu dnevnicu
za svoje nevidljive ali sveprisutne gazde

iz pristojnosti bismo ih saslušali
kao u kakvoj zapostavljenoj ispovjedaonici
i potom nastavili ispijati

češće od nas bila je tu starija gospođa uplašenog pogleda iznad tvrdih podočnjaka
odjevena u nekoliko vesta iz kojih su virile koščate šake osute staračkim pjegama
skrivena u najmračnijem kutu gostione
koja je i inače šparala na rasvjeti
boravila je od jutarnjih sati kad bi se gostiona otvorila i ostajala do fajrunta
iz vrećice je pretakala pivo kupljeno u dućanu
nestajala u dimu cigareta
i nanovo se pojavljivala kao kakva silueta kad bi nadolijevala pivo u čašu
tada se čuo nehotičan zveket boca
ne kao naš, glasan i veseo kad nazdravljamo
doznao sam da je bila profesorica hrvatskog

luda kćer ju svakog jutra izbacuje na ulicu
i ona prosi pred kioskom da skupi za piće
a konobarica ju iz samilosti pušta da pije na toplom i dočeka večer

ona za razliku od šljakera
nikad nije progovorila niti riječ
previše je mudrosti u njoj
a premalo snage

* * *

1.

povukao je lajnu sa zahodske daske
izravnao Marulića
spremio u novčanik
stao pred ogledalo
prstom protrljao nosnice za svaki slučaj
odšetao do šanka
sve mu se cijedi niz grlo
guta knedle
puls ubrzava
pije strano pivo
prodaje priču
samouvjeren

2.

karticom je razmrvio kristal
složio dvije lajne na staklenom stoliću
u njenom dnevnom boravku
ušmrkali su
i u trenu ih je odbacilo u mekane naslonjače fotelja
gutaju knedle
smiju se i otpijaju gutljaj vina
ona ustaje i poziva ga u sobu
on odlazi do wc-a
otvara paketić
otkopčava hlače
po glaviću utrljava bijeli prah
prilazi joj
već je gola
rastura kroz noć

3.

povukao je lajnu sa zahodske daske
i krv je šiknula
po skupocjenom odijelu
po košulji, kravati
po cipelama
panika
čekaju ga u uredu
prezentacija je bitna
iz nosa curi
gura toalet papir
zaustavit će krvarenje
očistiti odijelo
samouvjeren

* * *

ne mogu gledati te intervju!

pa ovi glupani zarađuju milijune
a ne znaju složiti suvislu rečenicu
svaka im započinje s:

ja mislim... ili

mislim da... ili naprosto

mislim... a... a...

a kako ih tek završavaju

ah, ti elokventni mladići...

dok slušam taj, nazovi intervju, javlja mi se osjećaj srama i nelagode
zar im je takav problem uložiti djelić novca i vremena u obrazovanje
barem sada, kada se pojavljuju na telki, toj čarobnoj kutiji kojoj robujemo
ali tu nema pomoći

kurve s pedigreeom se lijepe

a njihovi vlasnici obrću novac i nije ih briga

u očima nacije oni su heroji

nedorečeni kao Duško Ćurlić

s kvocijentom inteligencije ravnom broju kopačke

* * *

uspješne firme
bazirane na dojmu
u kojima mladi menadžeri
angloameričkih naziva radnih mjesta
finih odijela
obrijanih lica
namirisani
očima i naravi pit bulla
grizu kao zvijeri za postotak transakcija.
u kojima mlade djelatnice
čvrstih guzica
u kratkim suknjama
stisnutih sisa u push-up grudnjacima i
transparentnim košuljicama
zamahuju bujnom kosom kao u filmovima
poklanjaju blistave osmijehe na svakom koraku
jer je tako uvjetovano ugovorom.
njihovi poslodavci znaju što rade
znaju što prodaje
i kako se nadmašuje konkurencija
i kako je imidž bitan
a ja ovakav demode
ne prolazim ni na ulici
samo u ovih petnaestak minuta
koliko im je potrebno
da iscijede
moje već ionako prazne džepove

* * *

zbuksali smo se u uličici
zgurenoj između dva kanala
strgnuli najlonsku foliju s kutije od stiropora
i gutali tu porciju za dvoje

sirove meksičke gljive imale su odvratani žufki okus

zaliježali smo ih vodom da lakše kliznu niz grlo
i potom sami kliznuli na pivo
stari prodavač iz dućana rekao je da djelovanje počinje za pola sata
počelo je i ranije
klimali smo se na stolcima i smijali
dok su nam trnci strujali kroz tijelo
boje postajale žarke
a svijet nevažan

...

jedva smo ustali i krenuli u razgledavanje
predivne profesionalne prostitutke mamile su nas iz izloga
dileri nudili dop
turisti se sudarali jedni s drugima oduševljeni viđenim
zamagljeni prozori coffee shopova
posvuda pomfri
biciklisti
xxx

na povratku u hostel
spalili smo dobro posoljenu pljugu
oljuštili još jedno pivo
i guštali u mogućnostima izbora

bez pameti
bez briga
bez godina

HLADITI JAJA U MORU

i znati da će ih navečer
neka Čehinja ili Švabica ili koja god
propisno ugrijati i isprazniti
nenadježiv je osjećaj

meni se to nikad nije dogodilo

dakle

hladiti jaja u moru i ne nadati se ama baš ničemu
i nije neki opisivanja vrijedan osjećaj

* * *

ovdje nije riječ o
kulturi
doprinosu istoj
kreativnosti
poeziji
(iako bih volio da je o njoj)
nije riječ o
miru i ljubavi u svijetu
(ipak nisam na izboru za miss)
niti o jučer danas i sutra
tek o
vlastitoj potrebi za pisanjem
jer je ionako sve već rečeno
nagonu
da nastavim dalje
ne okrećući se više
za sobom

* * *

gledali smo u pod
u beživotno natopljeno smežurano lišće rasuto oko klupice
jesen u parku hrvatskog proljeća
zbog prohujale ljubavi nismo imali snage pogledati se u oči
šutio sam
tako mi se činilo bezbolnijim
nisam lagao
niti kimao glavom
nisam tražio opravdanja
niti gomilao nove razloge
nepovratno sam otupljivao
zamahujući gotovo neprimjetno prekriženom nogom
ruke su joj bile ledene kao dijamanti
uzdrhtale i čvrste
oči pune bistrine i odlučnosti
sve je bilo jasno i pred nama je čekalo na rušenje
hod po rubu
tek tanka opna krivnje
radi olakšanja koje sam osjetio
po povratku iz bolnice par godina ranije
i samo sam se blesavo osmjehnuo
da, to je moja reakcija na gotovo sve
i zbog nje bih si polomio zube,
usta zašio bodljikavom žicom
jer sve sam sjebao
jer znam da sam gad bio kad sam je pustio samu
i znam da sam sada kada je opet puštam od sebe
i ne zaslužujem da je nekome poput nje
stalo do mene
i znam da je u pravu kada kaže
da život nije generalna proba
a ja griješim svakim svojim pokretom

* * *

ne vjerujem više u ovo što pišem
a oko ovog barem na tren promislim
za razliku od onog što pričam
brzopleto
i katkad opasno
po mene samog
uvrijedim nehotice neke još preostale drage ljude
ili se narednih dana budim s podlijevima oko očiju
uvrijedim li neke kojima baš i nisam tako drag
ma, izgovorene riječi samo su buka
zvučna kulisa nas promatrača spektakla
ponavljane kao mantra
kao neprestano žaljenje na sudbinu
(koja je zaslužena usput rečeno)

NESINKRONIZIRANO

okitili smo božićno drvce i šarene lampice nesinkronizirano žmirkaju zatvarajući krug. miris večere ispunjava praznine među nespretno razmještenim namještajem i sve poprima sliku ugodnog obiteljskog blagdana. preostalo je nešto više od četiri sata do ponoći, na sleđenoj ulici klinci iz susjedstva bacaju petarde i zvukovi sitnih eksplozija isprepliću se s prigušenim pucnjevima na televiziji, negdje bijesni rat.

ubijaju i sakate jedni druge zbog svojih bogova.

zbog svojih proroka.

zbog ispravnosti i bezgrešnosti svojih vjerskih vođa.

zbog vjere same.

ti zalučeni fanatici

opijeni religijom

i opijeni mržnjom

u ime ljubavi.

sretan ti rođendan.

i tako sve već dvije tisuće godina

u ime tvoje načete ljubavi.

Matija Brstilo

Rođen 1982. u Zagrebu. Objavljivao poeziju u Knjigomatu, Balkanskom književnom glasniku, Litkonu i poljskom časopisu Pobocza. Piše poeziju, scenarije za kratkometražne filmove i sklada glazbu. Objavio knjigu pjesama *Baš si sirov u zadnje vrijeme* (2008).

Biblioteka Mali rakun

knjiga 29

Matija Brstilo

BAŠ SI SIROV U ZADNJE VRIJEME

© 2008 Matija Brstilo

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2008, 2015, 2016

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Aleksandra David

Urednici

Krešimir Pintarić
Dario Grgić

Fotografija

© Domagoj Lozina

ISBN 978-953-6924-74-5 (HTML)

ISBN 978-953-345-015-5 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-345-016-2 (PDF)

ISBN 978-953-345-017-9 (MOBI)

Knjiga je objavljena uz financijsku potporu

Grada Zagreba i Ministarstva kulture Republike Hrvatske.